

L.A.C. Nedavno je svjetski poznat slikar i dizajner HR Giger objavio knjigu "www HRGiger.com" nazvanu po vlastitom izvrsnom i nevjerojatno dobro posjećenom siteu. U njoj autor govori o sebi i svojem stvaralaštvu, riječima i slikama nimalo suzdržano otkrivajući kako se razvijao kao umjetnik i koji su ga sve problemi mučili. Tim je povodom ekskluzivni suradnik "Kulta" iz New Yorka Leslie Barany postavio nekoliko pitanja ovom jednom od najvećih svjetskih umjetnika, koji nije propustio naglasiti kako puno više od njegovih odgovora pruža sama knjiga...

H.R. Giger

O tunelima i vlakovima

H.R.G. in the entrance of the Giger-bar, Chur, 1992. • Photo: Willy Spiller

Zašto knjiga?

Gospodin Taschen ponudio mi je da napravim knjigu i pristao sam bez puno razmišljanja, jer sam oduvijek cijenio knjige i osobe koje su ih pisale, odnosno stvarale. Sviđalo mi se također što sam imao potpuno odriježene ruke, pa sam knjigu i dizajnirao i mislim da je izvrsno uspjela.

Vaš je pristup vrlo cjelovit, iako je uvodni dio, u kojem se bavite vlastitim djetinjstvom pomalo nadrealističan. Zašto?

Valjda zato što je takvo i bilo moje djetinjstvo! (smije se) Svojim sam se djetinjstvom bavio već u prethodnoj knjizi "H.R. Giger's Arh+", ali kada sam naknadno razmislio, pretpostavljam da je uistinu bilo nadrealistično, pa sam ga zato tako i opisao. Djeca imaju tendenciju biti takva, a ja sam još uz to bio i prilično sramežljiv prije nego sam ušao u pubertet, a zapravo i nakon toga, s obzirom da sam prvi put spavao s djevojkom kada sam imao 21 godinu. To je, naravno, bilo strahovito frustrirajuće, pa sam se obično

samozadovoljavao za vrijeme nastave. Uvijek sam sjedio u zadnjoj klupi, jer sam se nadao da nitko neće vidjeti što radim. I činilo se kako me nitko ne vidi, osim možda jedne djevojke koja je također sjedila u zadnjoj klupi, malo dalje od mene, ali je ona uvijek izgledala odsutno. Kasnije sam se seksualno oslobodio i postao pravi erotoman, te sam za vrijeme školovanja u Zurichu vodio ljubav s raznim djevojkama na najrazličitijim mjestima, iako erotske užitke nikako nisam uspijevaio povezati sa školom, već eventualno samo sa toaletima. Oni su mi mirisali

po zabranjenom seksu i redovito sam ih sanjao.

Kada ste se susreli s umjetnošću?

Jako rano, jer sam još u najranijem djetinjstvu bio uvjeren kako ću jednog dana postati veliki arhitekt i graditi dvorce i utvrde. Kasnije sam svirao saksofon, ali sam ubrzo odustao, jer sam uvidio da mi to ne poboljšava uspjeh kod djevojaka. Pravi interes za umjetnost u meni je probudio kolekcionar i izdavač Carl Laszlo iz Basela. Časopis koji je izdavao "Panderma" bio mi je pravo otkriće. On je deset godina prije svih uvidio kako ću

jednog dana postati popularan, a o mojem radu je također napisao neke od najboljih eseja što sam ih pročitao.

Vaši crtački počeci nisu pretjerano dobri. Zašto ste ih uvrstili u knjigu? Što vam ti radovi danas znače?

Da, crtao sam uistinu grozno i da je netko pokušao predvidjeti budućnost iz tih listova, sigurno bi ustvrdio da ću biti farmaceut, a ne slikar. Većina je mojih ranih radova bila rađena pod pritiskom, jer mi je otac bio protivnik umjetnosti, kao posla od kojeg 'nema kruha'. Uz to, sestra mi je bila previše savršena, ali me je, srećom, majka podržavala. Ove sam crteže uvrstio u knjigu, jer ih se uopće ne sramim - upravo suprotno, oni su ovdje da pokažu moj stvaralački razvitak. Mislim da će mladim budućim umjetnicima ovi moji rani crteži otkriti jednako podataka o mojem stvaralaštvu kao i moja kasnija djela.

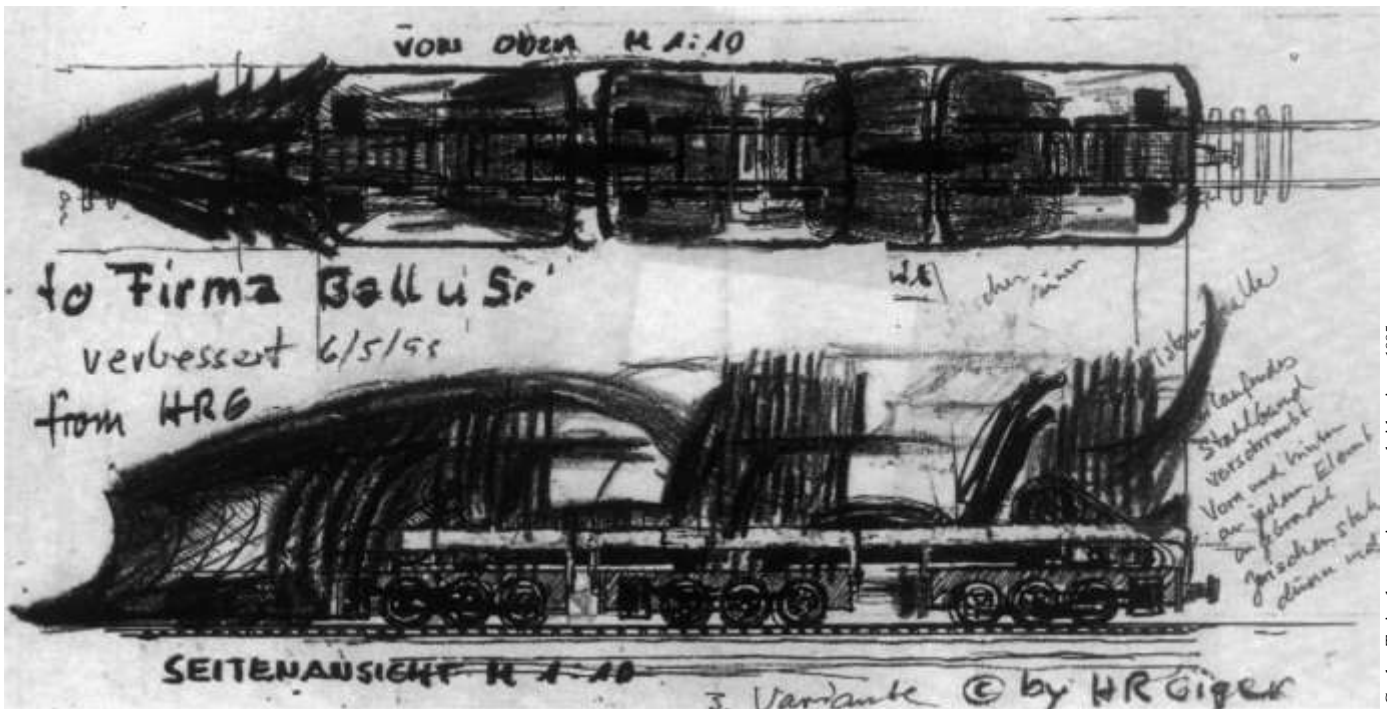
Koje ste tehnike upotrebljavali u početku?

Od 1966. do 1969. volio sam-

"Danas je sve prošlost, a trenutno se bavim vlakovima."

H.R.Giger's Garden Trainproject, 1995-96 • Photos: H.R.G. and Reto Dohner

Garden Train, locomotive, top and side view, 1995

Interior Decoration, 1991, Table and chairs • Photo: Louis Stalder

Pump Excursion, 1989-91.

"Na početku sam crtao uistinu grozno i da je netko pokušao predvidjeti budućnost iz tih listova, sigurno bi ustvrdio da ću biti farmaceut, a ne slikar."

"Nekada su me sputavale čistačice i nedostatak sredstava, ali više ne obraćam pozornost na takve stvari."

Mask II, 1993.

The Witnesses, 1988.

The Net I, 1988.

"Toaleti su mi mirisali po zabranjenom seksu i redovito sam ih sanjao."

New York City V (Embryo Growth), 1980.

"Bio sam prilično sramežljiv prije nego sam ušao u pubertet, a zapravo i nakon toga, s obzirom da sam prvi put spavao s djevojkom kada sam imao 21 godinu."

Killer Condoms models by H.R.Giger, 1996. • Photo: H.R.Giger

Birth Machine, 1967.

Mother and child, 1962.

strugati vodenu boju s papira. Nakon toga sam pokušao raditi u ulju, ali se nikada nisam usavršio, jer mi se život činio prekratkim da sve svoje ideje uspijem uhvatiti u ulju.

A danas?

Danas je sve prošlost, a trenutno se bavim vlakovima. Naime, potaknut radom na filmu "Species", odlučio sam napraviti veliki vlak u vlastitom vrtu. Kaže se da ljudi podjetinje kada ostare i čini se da je to istina, barem u mojem slučaju. Dimenzije su se, međutim, povećale, tako da mi soba više nije dovoljna za igranje, već sam zauzeo 2000 m² vrta i dio kuće. U prvo su me vrijeme sputavale čistačice i nedostatak sredstava, ali više ne obraćam pozornost na takve stvari. Taj je vlak živo biće i na njemu stvaram.